

புலம்பெயர்ந்த மலேசியத் தமிழர்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டமும் சமூக விளைவுகளும்

முனைவர் செ.சாந்தி,

இணைப்பேராசிரியர்,முதுகலைத் தமிழ்த்துறை,
அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி,சிவகாசி.

DOI [10.5281/zenodo.12754214](https://doi.org/10.5281/zenodo.12754214).

Abstract :

The Industrial Revolution in England in the 18th century introduced modern tools of production as a means of improving the capitalist system. Thus the workers were oppressed. Their labor was exploited. People migrated to other states and neighboring countries. , communal persecutions have driven Indian people abroad.

The Indian workers who went to countries like Malaysia and Singapore to do wage work as serfs and contract workers were identified only as industrial slaves. Especially those brought from India to Malaysia as day laborers were employed in tea and rubber plantations and lead mines. It would not be an exaggeration if those who sought refuge lost their social identity and became wealthy through hard work and sweat. The purpose of this is to highlight the life struggle of Malaysian Tamils who migrated and the social consequences.

Key Words : Malaysia Tamil Peoples - Migrated Life Style - Social Consequences.

ஆய்வின் நோக்கம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சி முதலாளித்துவ வாக்கத்தை மேம்படுத்தும் விதமாக நவீன உற்பத்தி கருவிகளை நடைமுறைப்படுத்தியது.இதனால் தொழிலாளர்கள் நசுக்கப்பட்டனர்.அவர்களது உழைப்பு சுரண்டப்பட்டது.பிழைப்புத்தேடி மக்கள் வேற்று மாநிலங்கள் அண்டை நாடுகளுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர்.தமிழர்களின் புலம் பெயர்வு என்பது காலந்தோறும் பலபடிநிலைகளில் நிகழ்ந்திருப்பதை வரலாறு பறைசாற்றும்.பஞ்சம், பசி, பட்டினி, வரி விதிப்பு, சாதிக்கொடுமை, சமுதாயத் துன்புறுத்தல்கள் இந்திய மக்களை வேற்றுப்புலம் நோக்கி இடம்பெறச் செய்திருக்கின்றது.

மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளுக்குக் கூலி வேலைகள் செய்ய கொத்தடிமைகளாக, ஒப்பந்தக் கூலிகளாகச் சென்ற இந்தியத் தொழிலாளர்கள் வெறும் தொழில் அடிமைகளாக மட்டுமே அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர். குறிப்பாக இந்தியாவிலிருந்து மலேசியாவிற்குத் தினக்கூலிகளாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள் தேயிலை மற்றும் ரப்பர் தோட்டங்களிலும், ஈயச்சுரங்கங்களிலும் பணி அமர்த்தப்பட்டனர். அடைக்கலத்தைத் தேடிச் சென்றவர்கள் சமூக அடையாளங்களை இழந்து வியர்வையால் நீர்ப்பாய்ச்சி உழைப்பால் வேலியமைத்து மலேசிய நாட்டை வளப்படுத்தினர் என்றால் அது மிகையாகாது.புலம்பெயர்ந்த மலேசியத் தமிழர்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டமும் அதனால் நேர்ந்த சமூக விளைவுகளையும் எடுத்துரைப்பதே இதன் நோக்கமாக அமைகின்றது.

தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு

கிரேக்க, உரோமானியர்களின் பயணக் குறிப்புகள், நூல்கள், சங்க இலக்கியங்களின் வழித் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வினை அறிய முடிகிறது. வணிகத்திற்காக, அரசியல் காரணங்களுக்காக, காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியினரின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்காகவும் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து செல்லும் மக்கள் “ புலம் பெயர் மாக்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர். இதனை,

“புலம் பெயர் மாக்கள் கலந்து இனிது உறையும்

முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும்” (பட்டினப்பாலை, அடி 217-218)

“புலம்பெயர் புலம்பொடு கலங்கி” (நெடுநல்வாடை, அடி 5)

“புலம் பெயர் புதுவீர்” (மலைபடுகடாம், அடி 392)

இவ்வாறு சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட புலம் பெயர்வுகள் வணிகத்திற்காக நிகழ்த்தப்பெற்ற இடப்பெயர்வுகள் என்றே கருத இடமுண்டு. மாறாக, வாழ்வாதாரத்தைச் தேடிச் செல்லும் மக்களின் இடப்பெயர்வும் புலம் பெயர்வு என்றே கருதத்தக்கது ஆகும். சுய முன்னேற்றத்திற்காகப் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் “தன்னெழுச்சிப் புலம் பெயர்ந்தோர்” என்றும் கங்காணிகள், தரகர்கள், காலனிய ஆதிக்கத்தால் புலம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் “ தொழிலாளர் திரள் புலம் பெயர்ந்தோர்” என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டனர்.

புலம் பெயர்ந்தோர் - சொல் விளக்கம்

1. புலம் பெயர்ந்தோர் என்ற சொல்Diasporaஎன்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இணையாகத் தமிழில் கையாளப்படுகிறது. Diaspora என்ற ஆங்கிலச் சொல் Diasperianஎன்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து உருவானது. Diaஎன்பது கடத்தல், Spora என்பது தூவுதல் (அ) சிதறடித்தல் என்ற பொருள்களைக் கொண்டது. இதனடிப்படையில்Diaspora என்ற சொல்லின் பொருட்கூறுகளாகக் கடத்தல் என்பதும் சிதறடித்தல் என்பதும் அமைந்திருக்கின்றது. ஆகவே, “புலம் பெயர்ந்தோர் என்ற சொல் சொந்த வாழ்விடங்களிலிருந்து குடிபெயர்தல், குடியேறுதல், நாடு கடத்தப்படுதல் ஆகியவற்றின் வழியாக இடம் பெயர்ந்த சமூகங்களைக் குறிப்பதாக அமைகின்றது.” (ஆனந்தகுமார்.பா., புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் (பனுவல்களும் மதிப்பீடுகளும்) ப- 12)

2. புலம் பெயர்ந்து சென்றோர் எழுதிய இலக்கியங்கள் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்கள் என்றழைக்கப்பட்டன. அயலக இலக்கியம், புகலிட இலக்கியம், அலைவு இலக்கியம், புலம் பெயர்வு இலக்கியம் போன்ற சொற்களாலும் இவை அழைக்கப்பட்டன. இவ்விலக்கியங்களில் புனைவுகளின்றி நேரடியாக அனுபவித்த வலிகள், வேதனைகள், வாழ்வியல் நெருக்கடிகளைக் காணமுடிகிறது. ஈழத்துத் தமிழர்களே இவ்விலக்கியங்களுக்கு முன்னோடிகளாகத் திகழ்கின்றனர். புலம் பெயர்வு என்ற சொல்லில் மிக முக்கியப் பொருட்கூறு “ சிதறடிக்கப்பட்டது” என்பதனடிப்படையில்,

“நான் இன்னொரு நிலத்தில்

இன்னொருவனாக இருத்தல்

எனக்கு இடைஞ்சலைத் தரவில்லை

ஆனால் அகதியின் தோலோ

பலருக்கு வெறுப்பூட்டுவது

அப்போது நான் நினைக்கிறேன்

நான் பிறிதொரு நிலத்தில் இருப்பதாக“ (ஆனந்த குமார்.பா.,மு.கூ.நூ. ப- 21)
ஈழத்தவர் புலம் பெயர்தோரை அகதி என்ற சொல்லால் படைப்புகளில் பதிவு செய்கின்றனர்.மற்றொரு ஐயப்பாடு என்னவெனில், புலம் பெயர்வும், குடி பெயர்வும் ஒன்றா?என்பது. “குடி பெயர்வு என்னும் போது தனியாள் ஒருவரோ அல்லது ஒரு குழுவோ தனது இருப்பிடத்தை நிரந்தரமாக மாற்றி அமைப்பதையே குறிக்கின்றது“ (சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன், மலாயக் குடிபெயர்வும் யாழ்பாணச் சமூகமும், ப-9) என்ற விளக்கத்தை இவ்வினாவிற்கான விடையாகக் கருத இடமுண்டு.

காலனியப் பொருளியலில் இந்திய மக்கள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டன் தனது ஏகாதிபத்தியத்தை மலேசியா மீது திருப்பியது.குறைந்த மக்கள் தொகை கொண்ட மலேசியாவில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யத் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது.அதனைப் பூர்த்தி செய்ய விரும்பிய மலேசிய அரசு பெரும்பான்மையான அளவில் சீனர்களை இறக்குமதி செய்தது.அதிக மக்கள்தொகை மற்றும் அரசியல் பூசல்களால் ஏற்பட்ட துன்பத்தால் தாய் நாட்டிலிருந்து விரட்டப்பட்ட சீனர்கள் ஈயக் கொட்டகைகளுக்குள் குடியமர்த்தப்பட்டனர்.இவை மட்டுமின்றி, வாசனைத் திரவியங்கள், கரும்பு சாகுபடி, தோட்டப்பயிர்த் தொழில் துறையிலும் சீனர்களே பிரதானமாகப் பணியமர்த்தப்பட்டனர்.சீனர்கள் கடின உழைப்பாளிகளாக இருந்தாலும், அதிக அளவில் கிடைக்கப்பட்டாலும் மலிவான கூலிகளாக வேலை செய்ய விரும்பியவர்களல்லர்.தொழிலாளர் ஒற்றுமை, சமூக அமைப்பாக்கத்தில் சீனர்கள், நீண்ட மரபுடையவர்களாக இருந்ததால் அதிகக் கூலியை எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

ஐரோப்பியத் தோட்ட விவசாயத்திற்கு மலிவான, மிகச் சாதுவான தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர்.எனவே, அவர்களது கரங்கள் இந்தியத் தொழிலாளர்களை நோக்கி விரிந்தது. “ஏனென்றால் இந்தியர்கள் சாந்தமானவர்கள் என்பதோடு எளிதாகக் கையாளப்படக் கூடிய இனத்தினர்.“ (மைக்கேல் ஸ்டென்சன்(தமிழில் வேட்டை எஸ். கண்ணன்), புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் - மலேசியா,ப-4)

தென்னிந்தியத் தொழிலாளர் திரள் புலம்பெயர்வு

சீனர்கள் தன்னெழுச்சிக்காகப் புலம் பெயர்ந்ததால் துணிவுடன் கூலியை, உரிமையைக் கேட்கக் கூடியவர்களாயிருந்தனர். இந்தியத் தொழிலாளர்களின் திரள் புலம் பெயர்வு காலனிய ஆட்சியாளர்களின் திட்டத்தின்படியும், 1905 இல் ரப்பர் தொழிலில் ஏற்பட்ட எழுச்சி காரணமாகவும் கூலிகளின் ஏற்றுமதி அதிக அளவில் நிகழ்த்தப்பட்டது. ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கூலிகளில் 80 சதவீதத்தினர் பயிற்சியற்றவர்களாக இருந்த போதிலும் அவர்களின் பணிவான போக்கு மலேசிய முதலாளிகளுக்குப் பிடித்துப் போனது.

தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள் சொந்த மண்ணிலேயே ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகி, அந்த ஒடுக்கு முறையைத் தங்கள் பண்பாடாகக் கருதி ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பாங்குடனும், ஏற்கனவே

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குப் பழக்கப் பட்டவர்களாகவும் இருந்ததால் ஐரோப்பியத் தோட்டத் தொழிலில் கடைபிடிக்கப்பட்ட ராணுவத்தனமான ஒடுக்கு முறையை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருந்தார்கள். “குறிப்பாகச் கீழ்ச் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் பொருத்தமான குணங்களைக் கொண்டிருந்தனர். அடக்கம், அச்சம், பணிவு, விசுவாசம், தன்னம்பிக்கையின்மை இவர்களது குணங்களாகக் கருதப்பட்டன.” என்கிறார் பேரா. இராமசாமி (மலேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வும் போராட்டங்களும், ப-20)

தோட்டத் தொழிலாளர்களை வேலைக்குத் தேர்வு செய்யும் முறை

தென்னிந்தியாவில் வேலைக்கு ஆளெடுக்க விரும்பும் நிறுவனம் அதற்கான அனுமதிப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து கங்காணி மூலம் இந்தியக் குடியேற்ற அலுவலகத்திற்கு அனுப்பி பதிவு செய்ய வேண்டும். கங்காணிகள் மதராஸ், நாகபட்டினத்திலுள்ள தரகர்களை அணுகி, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று ஆட்களைத் தேர்வு செய்து மருத்துவப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு கப்பல்கள் மூலம் அனுப்பி வைக்கப்படுவர். மருத்துவச் சான்றிதழ் பெற்ற கூலிகள் சம்பந்தப்பட்ட நிலையத்தில் ஏழு நாட்கள் தங்க வைக்கப்பட்டு அவர்களும் அவர்களது துணிகளும் தொற்று நீக்கம் செய்யப்படும். அதோடு, தடுப்பூசியும் போடப்பட்டு கங்காணிகளின் கட்டுப்பாட்டோடு சம்மந்தப்பட்ட எஸ்டேட்டுக்குத் தொடர்புடைய எண் பொறிக்கப்பட்ட தகர்பில் தரப்படும். “இக்கூலிகளுக்குத் தரப்படும் கூலி, குறைந்த நேர உழைப்பு மற்றும் இலகுவான வேலைக்குக் கூடத் தென் இந்தியாவில் தரப்பட்ட கூலியை விட 75-100 வரை உயர்வாக இருந்தது” என்று பி.டி.பாயர் மதிப்பிடுகிறார். (மைக்கேல் ஸ்டென்சன், மு.கூ.நூ.ப-8)

சொந்த நாட்டில் தரப்படும் கூலியை விட இரண்டு மடங்கு அதிகக் கூலி வெளிநாட்டில் வேலை பார்க்கும் போது கிடைத்து விடுகிறபடியால் வாழ்வில் வேகமாக முன்னேறிவிடலாம், போதிய பணத்தைச் சேர்த்தவுடன் சொந்த நாட்டிற்கு வந்து விடலாம் என எண்ணி இந்தியத் தொழிலாளர்கள் புலம் பெயர்கின்றனர். ஆனால் நிலைமை அவ்வாறானதாக இல்லை என்கிற உண்மை தெரியவரும் போது பெருத்த ஏமாற்றத்திற்கு ஆட்படுகின்றனர். இவ்வாறாகத் ரப்பர் தோட்டங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட கூலிகளின் உழைப்பால் மலேசியாவின் ரப்பர் ஏற்றுமதி ஒட்டுமொத்த ரப்பர் ஏற்றுமதியில் சரிபாதியாக உயர்ந்தது. இதுவே “ரப்பர் புரட்சி” எனப்படுகிறது.

தென்னிந்தியத் தொழிலாளர் மீதான உழைப்புச் சுரண்டல்

மலேசிய அரசுக்கு கூலிகள் தேவையென்றால் வெறுமனே இன்டென்ட் என்ற அரசு அங்கீகாரப் பட்டியல் அனுப்பினால் போதும் என்ற நிலை உருவானது. தொழிலாளர்களின் மரணமும், பிறப்பு விகிதக் குறைபாடும் உழைப்புச் சுரண்டலைத் தூண்டும் காரணிகளாயின. இளமை தீர்ந்த வயது முதிர்ந்த தொழிலாளர்கள் சொந்த கிராமங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். “அவர்கள் சப்பி வீசப்பட்ட ஆரஞ்சுகள்” என்று குறிக்கப்பட்டனர். சந்தையில் ரப்பர் விலை ஏற்ற இறக்கத்தை வைத்தோ, தொழிலாளர்களுக்கான அடிப்படைத் தேவைகளை வைத்தோ கூலி

நிர்ணயிக்கப் படவில்லை. சீனத் தொழிலாளர்களை விட மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கச் சம்மதிக்க வைத்து, இராணுவத்தினரால் கட்டாயப்படுத்தி வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர்.

சீனர்களின் தன்னியல்பான புலம்பெயர்வு, வேலைவாய்ப்பு முறை, உழைப்பாளர் ஒற்றுமை, சமுதாய மதிப்பு தேடல், பிற வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் திறன் முதலான தனித்திறன்களால் சீனர்கள் லாப உயர்வில் ஒரு பங்கு வேண்டும் என்று கேட்டுப் பெற்றனர். ஆனால் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் காலனிய ஆட்சிக்கும், கங்காணிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டிருந்ததோடு ஒற்றுமையின்றி வாழ்ந்தனர். இதனால் பெருமளவு உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு ஆளாகினர்.

விழிப்புணர்வு பெற்ற நிலையில் சீனத் தொழிலாளர்களுக்கு இணையாகத் தங்களையும் நடத்த வேண்டும் என்பதாகச் சில கோரிக்கைகளை முன் வைத்து மறைமுக எதிர்ப்பினையும் அவ்வப்போது வேலை நிறுத்தங்களையும் செய்தனர். ஆனால் யு.பி.ஏ.எம்.கூட்டமைப்பு இக்கோரிக்கைகளை ஏற்க மறுத்ததோடு இராணுவத்தின் உதவியோடு வேலைக்குச் செல்ல அறிவுறுத்தியது. மேலும், ஆண் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் உரியதை வழங்கியது. அவர்களது மனைவி, குழந்தைகளுக்கு உரியதைத் தர மறுத்தது. சில குடும்பங்களுக்கு அரிசி வழங்கப்படவில்லை. தண்ணீர் பற்றாக்குறை, தலையில் அணிந்திருந்த காந்தி குல்லாவைப் பரித்து மிதித்தல், நிவாரணப் பொருட்களுடன் வரும் நகரத்தார்கள் எஸ்டேட்டில் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இதனால் இவர்கள் பின்தங்கிய நிலையிலே வாழத்தலைப்பட்டனர்.

சில காலங்களுக்குப் பின்னர் தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கும் மலேசிய முதலாளிகளுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை உணரத் தொடங்கினர். “ஒத்துழைப்பு என்பதே நம்மைக் காக்கும் சொல், முதலாளிகளும் தரகர்களும் இந்தக் கூட்டுறவை உடைக்க முயல்வார்கள். நம்முடைய வேலையில் அவர்களது தலையீட்டை அனுமதிக்கக் கூடாது. ஒற்றுமையே பலம், உங்கள் விருப்பப்படி உடுத்துங்கள், விரும்பினால் காந்தி குல்லாக்களை அணியுங்கள்” (மைக்கேல் ஸ்டென்சன், மு.கூ.நா.ப-67) என்ற உறுதியான கொள்கைகளைக் கைக்கொண்டனர்.

தொழிலாளர் திரள் புலம் பெயர்வால் ஏற்பட்ட சமூக விளைவுகள்

1. ஐரோப்பியத் தோட்டத் தொழில் பொருளாதாரம் நீட்டித்திருப்பதற்குத் தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து இரண்டாம் தர நிலையில் இருப்பது அவசியமாயிற்று.
2. 1930 ஆம் ஆண்டுக்கு முந்திய காலகட்டத்தில் சராசரியாக 3-5 ஆண்டுகள் மட்டுமே தங்கமுடிந்த தென்னிந்தியத் தொழிலாளர் கூட்டம் இடைவிடாத இடப்பெயர்ச்சி நிலையிலே இருந்தார்கள்.
3. தொழிலாளர்கள் சமூக ஒற்றுமை உணர்வைப் பெற்றால் அவர்களை வேலைக்குச் சேர்த்த கங்காணிகளைச் சார்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது.

4. தனித்து ஒதுங்கிய பகுதிகளில் அமைந்த நிர்வாகத்தால் வழங்கப்பட்ட வீடுகளில் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள்.
5. ஐரோப்பிய பெரிய துரை (தலைவர், எசுமான்) ஒருவரும், அவருக்குக் கீழே சின்ன துரைகள் (துணை மேலாளர்), மேற்பார்வையாளர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் (இலங்கைத் தமிழர்கள்,மலையாளிகள்) கங்காணிகள் உற்பத்திக் களத்தில் ஃபோர்மென் என்ற தலைமைத் தொழிலாளியாகச் செயல்பட்டனர்.
6. கள்ளுக்கடைக்காரர்கள் மேலாளர் விருப்பப்படியே செயல்படுவர். அவரால் விரும்பத்தகாத வெளியாட்களை நீக்கும் உரிமை மேலாளருக்கு வழங்கப்பட்டது.
7. 1950 -60 ஆம் ஆண்டுகளில் எஸ்டேட் குழுமம் நிரந்தரமாக நிறுவப்பட்ட பின்னரும் குறைந் கூலி, தோட்டத் தொழில் சமூகத்தில் இழிநிலை என்ற சூழலில் கட்டிப்போடப்பட்ட நிலையிலே இருந்தார்கள்.
8. இச்சூழலிலிருந்து தப்பிச் சென்றவர்களில் சிலர் தங்களை உயர்த்திக் கொண்டார்கள் அல்லது முதலாளித்துவத்தின் இதர பிரிவினர்களாக உருமாறினார்கள். எஞ்சியோர் நகர்ப்புற விளிம்புநிலைப் பாட்டாளிகளாகவே தாழ்ந்தனர்.

முடிவுரை

புலம் பெயர்வு வணிகம், அரசியல் காரணங்கள், ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. புலம் பெயர்ந்தோர் என்ற சொல் சொந்த வாழ்விடங்களில் இருந்து இடம் பெயர்ந்தோரைக் குறிப்பதாகும். ஐரோப்பியத் தோட்ட விவசாயத்திற்கு மலிவான, சாதுவான தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டதால்தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்களைத் தேர்ந்தனர். சீனர்கள் துணிவுடன் கூலியை, உரிமையைக் கேட்கக் கூடியவர்களாயிருந்தனர். அவர்களுக்கு இணையாகத் தங்களையும் நடத்த வேண்டும் என்பதாக வேலை நிறுத்தங்களைச் செய்தனர். ரப்பர் தோட்டங்களிலிருந்து தப்பிச் சென்றவர்களில் சிலர் தங்களை உயர்த்திக் கொண்டார்கள். எஞ்சியோர் நகர்ப்புற விளிம்புநிலைப் பாட்டாளிகளாகவே தாழ்ந்தனர்.

ஆய்வுக்குத் துணைநின்ற நூல்கள்

1. ஆனந்தகுமார்.பா., புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் (பனுவல்களும் மதிப்பீடுகளும்), NCBH வெளியீடு, சென்னை, முதலாம் பதிப்பு - 2018.
2. சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன்., மலாயக் குடிபெயர்வும் யாழ்ப்பாணச் சமூகமும், அயோத்தி நூலக சேவை, குமரன் அச்சகம், கொழும்பு, முதலாம் பதிப்பு - 2013.
3. இராமசாமி.பி., மலேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வும் போராட்டங்களும்., செம்பருத்தி பதிப்பகம், முதலாம் பதிப்பு - 1999.
4. மைக்கேல் ஸ்டென்சன், (தமிழில் வேட்டை எஸ். கண்ணன்), புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள்- மலேசியா ஒரு மார்க்சிய ஆய்வு, NCBH வெளியீடு, சென்னை, முதலாம் பதிப்பு - 2013.